

απρίλης '97

ΣΤΟΥΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΥΣ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ

-Κάνε γρήγορα ρε Βαγγέλη μην χα-
ζεύεις.

-Πού ήσουν ρε μαλάκα τόση ώρα;

-Σταματήστε την κουβέντα, έχουμε
πολύ δουλειά.

-Τελείωνε αν θες να φύγεις στην ώρα
σου.

-Σήμερα δεν έχω να σε πληρώσω,
την άλλη βδομάδα πάλι.

-Για ρεπό ούτε να το συζητάς.

-Θα μου μιλάς στον πληθυντικό σε
"παρακαλώ".

-Καλά ρε, πόσες φορές πρέπει να
στο δείξω/πω;

-Φάτε τσάκα-τσάκα, θα μείνει πίσω
η παραγωγή.

-Δεν με νοιάζει αν βρέχει, εσύ θα
πας.

-Για τα ένσημα, θα το συζητήσουμε.

-Θα σε δοκιμάσουμε καμιά δεκαριά
μέρες και βλέπουμε.

-Υπερωρίες, δεν πληρώνουμε, γιατί
είναι λίγες ώρες τη βδομάδα.

-Δεν υπάρχει όρεξη για δουλειά, κύ-
ριοι. ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ

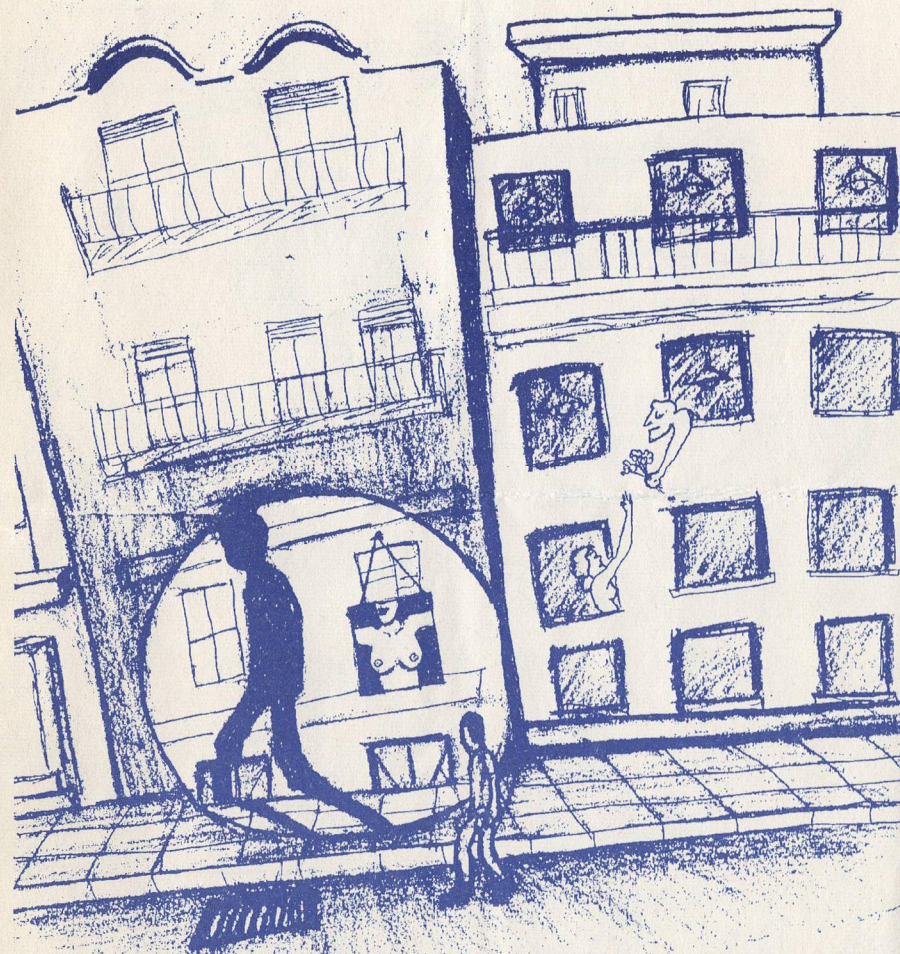
ΤΟΥΜΠΕΚΙ,

ΚΑΝΕ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Ο δρόμος για την επαγγελματική επι-
τυχία, περνάει μέσα από τον δρόμο της
σκληριάς.

Σε μια εποχή ανέραστη, που η μοναξιά κυριαρχεί,

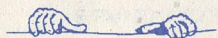
ο έρωτας ματώνει και γίνεται σιωπή

Τα διλήμματα του και-
ρού μας, μας φέρνουν
προ των ευθυνών μας

η επιλογή είναι προσωπική υπόθεση, και ο καθένας/μία
θα έχει τον παράδεισο που του/της αξίζει

1. άγνωστο-κενό

2. μια προσπάθεια

4. η περιέργεια

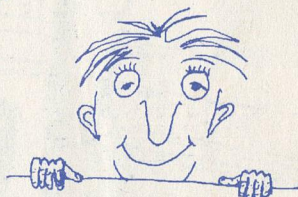
3. ο φόβος

6. η εμπιστοσύνη

5. η δυσπιστία

7. ένα χαμόγελο

αυθορητισμός

επικοινωνία

ΘΑ ΤΟΥΣ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ

